

Preek over Jesaja 25:6-9 – Gemeenteproject 'Ga met God' (6)

Liturgie:

Votum en groet

Zingen: Ps. 48:1,3

Gebed

Lezen: Jesaja 25

Zingen: Ps. 87:1,4,5

Kindermoment

Zingen: 'k Stel mijn vertrouwen op de Heer, mijn God (Opw. 42)

Tekst: Jesaja 25:6-9

Preek

Zingen: Gez. 115:1,2

Geloofsbelijdenis

Zingen: Ps. 148:1,2,5

Gebed

Collecte

Zingen: Gez. 147:1,2,3,4

Zegen

Gehouden te: Baflo, 07-04-13 (14.30 u.)

Preek

Thema: Op naar de eindbestemming als vrolijke vreemdelingen
a. We zijn er bijna; b. maar nog niet helemaal. c. Dus, de HEER blijft onze hoop.

Jongens en meisjes, broeders en zusters, gemeente van Christus,

1. Schoolreisje

Wanneer gaan jullie op schoolreisje?

Het duurt nog even, denk ik. Het moet nog wat warmer weer worden. Eind mei, begin juni, dat is de tijd van de schoolreisjes. Denk daar alvast maar even aan. Schoolreisjes zijn leuk.

Met zijn allen in de bus naar de dierentuin in Emmen bijvoorbeeld. Of naar Nienoord in Leek. Lekker vrolijk met z'n allen. En misschien wel een zak met snoep mee. Of mag dat niet?

Je zit best een poos in de bus. En dan zegt de chauffeur, de meester of de juf: 'Over vijf minuten zijn we er.' En wat gaan we dan zingen?

"We zijn er bijna, we zijn er bijna. Maar nog niet helemaal. Helemaal." (bis)

Nog eventjes; nog een klein stukje en dan begint het feest.

En als je weer terug gaat, zingen we het opnieuw, als we weer bijna thuis zijn.

We zingen het ook, als we met de avondvierdaagse mee doen. Of als je bijna bij je vakantie adres bent. En je hebt heel lang in de auto gezeten.

Grote mensen zingen het voor de grap ook, als ze een busreis maken met een vakantiegroep.

"We zijn er bijna, we zijn er bijna. Maar nog niet helemaal."

Ik vind het eigenlijk best een christelijk lied. Het past in elk geval heel goed bij het thema van de laatste week van ons gemeenteproject 'Ga met God'. Dat is: 'Op naar de eindbestemming'.

Die eindbestemming van de wandeling met God en met Jezus komt nadrukkelijk in zicht. Ook het slot van ons gemeenteproject komt dichterbij.

Er staat een feestelijke en vrolijke afsluiting gepland, met leuke activiteiten. Met lekker eten, vrolijk zingen en in goede stemming bij elkaar zijn. 'Actief-eren!' is het motto.

"We zijn er bijna, we zijn er bijna. Maar nog niet helemaal."

Dat is ook een liedje, waarmee je elkaar moed kunt inspreken. Een liedje om hoop te houden. De eindbestemming komt dichterbij en wenkt, maar we zijn er nog niet. Dat is de realiteit van het christen leven. We zijn nog op weg. Met de Schepper, achter Jezus aan. En met de belofte van de overwinning in ons hart. De medaille ligt klaar. De overwinningskrans ligt al klaar, zegt Paulus ergens.

Die belofte raak je als gelovige niet kwijt. Want *"de HEER heeft gesproken."*

We blijven dus op weg als vrolijke vreemdelingen. Zo worden we genoemd bij dag 37 van 'Ga met God'.

Het schoolreisjeslied wordt dus ons lijflied als wandelaars, in eerbiedige verbondenheid aan onze Heer Jezus Christus.

Vandaar de boodschap van deze preek:

Op naar de eindbestemming als vrolijke vreemdelingen!

a. We zijn er bijna. b. Maar nog niet helemaal. c. Dus, de HEER blijft onze hoop.

2. We zijn er bijna...

Laten we even inzoomen op onze eindbestemming. Op de finish van onze wandeling. Wat is die eindbestemming? Wat wacht er achter de eindstreep?

Het recreatiegebied van Gods koninkrijk. Ook wel genoemd het Beloofde Land. Of het Nieuwe Hemelrijk. Niet ver weg of hoog in de lucht, maar op deze aarde van God.

Het wordt aangeduid en zichtbaar gemaakt op het laatste verkeersbord. Dat is een aanduiding van een recreatiegebied. Vooral in gebruik op vrije dagen en in de vakanties.

Hier kun je je ontspannen en genieten van de rust, van de natuur, van het water. Het liefst niet met allemaal tegelijk...

Het recreatiegebied van God de Heilige Geest, kun je ook zeggen. Het woord 'recreatie' betekent letterlijk 'herscheping'. Een woord dat precies past bij het werk van de Heilige Geest.

Recreëren is: opnieuw tot leven komen. En tot rust komen na een periode van moeizame arbeid, van energievretende inspanning. Of – om in het beeld van onze wandeling te blijven – na een lange en zware reis met tegenslagen en ontberingen. Door dalen van diepe duisternis, noemt David het in Psalm 23.

De last van het leven valt weg. Je kunt opnieuw adem halen. En je mag je echt ontspannen bij God. Zoals het volk Israël het mocht in het vrederijk van Salomo de Grote. (Ook genoemd bij dag 37 van 'Ga met God'.)

Dus het gaat om recreatie bij God in zijn rijk. En dat is een bij uitstek feestelijke en vrolijke gelegenheid, zonder dat je het Luilekkerland kunt noemen.

'Actief-eren!' is in dat kader wel een heel passend motto voor de afsluiting van ons gemeenteproject.

Het is de HEER zelf die dat recreatiegebied van het hemelrijk inricht en organiseert. Heel royaal. Hij hoeft niet als een zuinige kruidenier op de kleintjes te letten. God de HEER van de hemelse machten pakt groots uit bij het organiseren van zijn feest.

Groots qua deelnemers aan het feest. Groots en overvloedig qua organisatie en wat er allemaal op tafel komt.

We lezen het bij Jesaja in ons tekstgedeelte.

*"Op deze berg richt de HEER van de hemelse machten
voor alle volken een feestmaal aan:
uitgelezen gerechten en belegen wijnen,
een feestmaal rijk aan merg en vet,
met pure, rijpe wijnen."* (Jes. 25:6)

Dit is echt het feest van een Koning. David en Salomo bijvoorbeeld hebben een dergelijk volksfeest gegeven bij hun inhuldiging. Met overvloedig eten en drinken voor heel het volk.

God is de HEER van de hemelse machten. Hij is koning op Sion, in zijn stad en in zijn rijk. Dat heel andere dimensies heeft dan het rijk van David. Het feest dat God gaat geven is het slot en de bekroning van zijn reddingsactie. Daarover gaat het onder andere in hoofdstuk 24. God redt zijn volk en richt dan voor alle volken een feestmaal aan. Hij beperkt het dus niet tot Israël. Vooral bij Jesaja komt aan de orde dat Gods reddingsplan wereldomvattend is.

Het feestmaal is werkelijk universeel. Het is voor alle volken met wie de HEER zich verbonden heeft. (Voor 'volken' staat hier niet het gebruikelijke woord voor 'heidenvolken'. Maar het woord dat normaal gebruikt wordt voor Gods eigen volk. Maar dan in het meervoud.)

Het recreatiegebied annex feestterrein wordt de berg Sion genoemd. Maar het is meeromvattend dan de tempelberg met het tempelplein in Jeruzalem.

Het gaat om de woonplaats en de residentie van de grote Koning zelf. Het hemelse Sion, dat uit de hemel neerdaalt en dat ruimte biedt aan alle volken als gasten bij het feestmaal van de HEER van de hemelse machten.

In de brief aan de Hebreeën worden de lezers ergen zo aangesproken:

"Nee, u staat voor de Sionsberg, voor de stad van de levende God, het hemelse Jeruzalem,..." (Hebr. 12:22)

Om dat Sion gaat het bij Jesaja. Dat is het feestterrein van de HEER. Daar is werkelijk alle ruimte voor alle volken.

Kijk eens hoe uitbundig en overvloedig dat feestmaal van de HEER is. Werkelijk het allerbeste komt er op tafel en bepaald niet mondjesmaat of in miniporties. Uitgelezen gerechten en belegen wijnen. Wijn met de kwaliteit van de wijn die Jezus gaf op de bruiloft in Kana. Echte Godswijn dus.

En het allerbeste eten. Bij merg en vet hoeft hier niet het alarmlampje van cholesterolgehalten en verzadigde en onverzadigde vetzuren te gaan branden.

God, de HEER van de hemelse machten, serveert het allerbeste dat hij heeft. En alle volken mogen er in delen.

Wat was hiervan in Jesaja's dagen te zien en te merken?

Nog niet zoveel, dunkt me. Ook dat was een tijd van oorlog en geweld, van volken die elkaar bedreigden, overvielen en wegvoerden. Berucht waren de Assyriërs en later de Babyloniërs. En wat te denken van Israëls burens als Moab en Edom?

Maar door de Geest strekt de profetie zich uit naar een verdere toekomst dan dat ene heden. Alle volken worden genodigd tot Gods feestmaal. Dat is de belofte voor de nieuwe bedeling. Het wordt werkelijkheid in Christus, door de Heilige Geest.

God zet in Christus het allerbeste op tafel. Hij bedient ons ermee. Hij serveert het heil in Jezus Christus.

Vindt u het te kort door de bocht als ik hier een link leg met het komende avondmaal van volgende week?

Dan, aan Christus' tafel *"ontvangen we immers een voorproefje van de overweldigende blijdschap die hij beloofd heeft."* En: *"Vol verlangen zien we uit naar zijn luisterrijke verschijning, naar de bruiloft van het Lam, waar hij opnieuw wijn zal drinken in het koninkrijk van zijn Vader. Laten we dus blij zijn en feestvieren en hem de eer geven, want de bruiloft van het Lam komt."* (Avondmaalsformulier 2.)

Ook dat is 'Actief-eren!'

We zijn er bijna...

3. Maar nog niet helemaal

Nog niet... Daar ligt voor de vrolijke vreemdeling een element van optimistische verwachting in. Nog niet..... Maar het komt wel!

Je kunt er ook een ander accent in horen. Nòg niet; nog steeds niet... Dan klinkt er iets van gelatenheid of teleurstelling in door. Dat aangekondigde feestmaal laat nog even op zich wachten. Langer dan wij graag willen. En de eindbestemming ligt in tijd verder weg dan wij wenselijk vinden. Oponthoud, filevorming en vertraging gooien een kink in de kabel.

Nog niet... Het klinkt ook heel reëel. Het zet ons als vreemdelingen in deze wereld ook met de benen op de grond. Met beide voeten in Gods wereld en onze wereld.

Over het feestmaal dat de HEER van de hemelse machten op zijn berg aanricht lezen we ook:

*"Op deze berg vernietigt hij het waas
dat alle volken het zicht beneemt,
de sluier waarmee alle volken omhuld zijn."* (Jes. 25:7)

Dat zal God doen. Dat belooft hij. Maar de realiteit voor vandaag, voor de wereld van Jesaja en die van ons is, dat een waas aan alle volken het zicht beneemt, dat een sluier alle volken omhult.

Met kan daardoor niet helder zien. Zeker niet helder naar God kijken en de samenleving zien zoals die God voor ogen staat.

Om de volken heen ligt de grauwsliuier van de dood in vele vormen. De waas van lijden, ziekte, verdriet. Als gevolg van de vloek, die de mensen over zich gehaald hebben door God de rug toe te keren. Wat een uitzichtloosheid kunnen we waarnemen. En we delen daar zomaar in. Ons zicht wordt benomen. En we zijn opgesloten in ons beperkte denken en genieten.

Soms kunnen we niet verder kijken dan onze eigen neus lang is. Ik citeer een gedeelte uit dag 37. (U merkt dat ik daardoor aangesproken ben. Daar komt de tekstkeus ook vandaan.)

"Er bestaan in deze wereld een diep en tragisch besef van de vergeefsheid en vergankelijkheid van alle genot. Want alles waar je hier enorm van kunt genieten gaat weer voorbij. Dat omringt alle vermaak dat deze wereld biedt met een onzichtbare rouwrand. Dat is het 'dat alle volken het zicht beneemt, de sluier waarmee alle volken omhuld zijn' totdat God voor altijd de dood tenietdoet en de waas van tranen van elk gezicht veegt (Jesaja 25:7,8). Hoe verfijnd de genietingen ook zijn, hoe extreem het vertier ook is, een waas beneemt het zicht, een sluier omhult het genot. Doordat de rouwsliuier van de dood alles bedekt en bederft. We amuseren ons, halen uit dit leven wat we kunnen, maar we amuseren ons kapot. Straks is het over. De wereld geniet in tijdnood, adenood, doodsnoed. Met het tijdsbesef dat het twee voor twaalf is." (Ga met God, p. 159,160)

De volgende alinea in het boek begint dan met de vraag: "En jij?"
Wat is jouw blikveld? Wat is jouw verwachting? Hoe zitten jouw heden en jouw leven in elkaar? Jouw wandeling als vrolijke vreemdeling?
Lees straks het slot van dit hoofdstukje en laat het op je inwerken.
En wat zegt de profetie? Wat zegt de Heilige Geest?

*"Op deze berg vernietigt hij het waas
dat alle volken het zicht beneemt,
de sluier waarmee alle volken omhuld zijn.
Voor altijd doet hij de dood teniet.
God, de HEER, wist de tranen van elk gezicht,
de smaad van zijn volk neemt hij van de aarde weg
- de HEER heeft gesproken." (vs. 7,8)*

De almachtige HEER zet alles op alles om zijn feestmaal ongestoord te laten verlopen zonder grauwsluiers en rouwranden. Daartoe verslindt hij de dood. Dat staat er letterlijk.

Denkt u dan ook niet aan de werkelijkheid van Pasen? De opstanding van Jezus Christus uit de doden; zijn definitieve overwinning op de dood. De apostel Paulus doet dat wel.

Hij haalt deze woorden uit Jesaja 25 met een paar wijzigingen aan in hét bijbelhoofdstuk over opstanding, leven en recreatie, 1 Korintiërs 15.

"En wanneer dit vergankelijke lichaam is bekleed met het onvergankelijke, dit sterfelijke met het onsterfelijke, zal wat geschreven staat in vervulling gaan: 'De dood is opgeslokt en overwonnen. Dood, waar is je overwinning? Dood, waar is je engel?'" (1 Kor. 15:54,55)

De dood is opgeslokt en overwonnen. Dat doet de HEER van de hemelse machten zelf. Hij alleen kan het. Hij doet het. Dat is iets van de toekomst, jazeker. 'We zijn er bijna, maar nog niet helemaal.'

Maar Pasen is ook de werkelijkheid van vandaag. De opstanding van Christus is een feit dat voor heden grote betekenis heeft. Het is de realiteit van het evangelie, de werkelijkheid van het gesproken woord van God.

De HEER heeft gesproken.

Dat lijkt een tussendoorzinnetje. Maar het legt de nadruk op de kracht van Gods belofte, op wat hij zegt. Op zijn betrouwbare woord. Als hij het zegt, dan is het er. En dan mogen en kunnen we dat als vrolijke vreemdelingen meedragen op onze wandeling door het leven.

De HEER zelf staat er garant voor. En in het boek Openbaring worden de woorden over het afwissen van de tranen tot twee keer toe herhaald en dus blijvend geldig verklaard. Voor vandaag en voor morgen.

De HEER heeft gesproken. Het feest breekt aan!

Op naar de eindbestemming als vrolijke vreemdelingen!

4. De HEER blijft onze hoop

"We zijn er bijna. Maar nog niet helemaal. Dus, de HEER blijft onze hoop."

Dat laatste zinnetje zet ik er niet alleen bij om het vroom en bijbels te laten klinken. Of om een geestelijke draai aan dit schoolreisjesvers te geven. Ik probeer vanuit ons tekstgedeelte er diepgang aan te geven. Want dit bijbelgedeelte is werkelijk hoopvol. De hoop van de gelovigen en van alle volken richt zich op de HEER van de hemelse machten. Op de Koning die zijn feestmaal aankondigt en de voltooiing van de redding.

*"Op die dag zal men zeggen: 'Hij is onze God!
Hij was onze hoop: hij zou ons redden.
Hij is de HEER, hij was onze hoop.
Juich en wees blij: hij heeft ons gered!'" (Jes. 25:9)*

Die dag, dat is de dag van Gods feestmaal voor de volken. Dan ontmoeten de geredde mensen en volken niet alleen elkaar aan Gods tafel. Maar de HEER zelf is er ook, als koninklijke gastheer.

En de mensen wijzen elkaar op hem. "Hij is onze God!" zeggen ze vol bewondering. Hij was onze hoop. Hij zou ons redden. (Dat had hij beloofd!) Hij hééft ons gered! Wat hij beloofde heeft hij gedaan. Zo betrouwbaar zijn Gods beloften en woorden.

Daar kunnen wij het vandaag ook mee doen als wandelaars achter Jezus aan. De HEER was, is en blijft onze hoop. Dat alleen maakt ons echt tot vrolijke vreemdelingen.

Vreemd volk, die wandelclub van Jezus! Levensgenieters zijn het in de echte zin van het woord. "Genieten in de verwachting van nog veel meer is heel andere koek dan genieten van het laatste glas." (Ga met God, p. 160)

God organiseert een koninklijk feest op zijn berg. Een feest zonder wanklanken en dissonanten.

We kunnen het ons nog niet zo goed voorstellen. Maar twijfel niet. Want de HEER heeft gesproken. Het is feest, omdat het feest wordt. "Juich en wees blij: hij heeft ons gered!"

Amen.